

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Iesu Christi Saluatoris mundi Epistola seu alloquium, cunctis
Christifidelibus, hoc est, ijs qui vitam suam iuxta præscriptum
Euangelicum instituere, atque ad virtutum charitatisque Dei & proximi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Refecti corpore & sanguine tuo Domine Iesu Christe, per sanctam corporis tui sepulturam, qua tu cæli terræq; Dominus in terra recondi dignatus es, per iucandam ac gloriosam resurrectionem tuam, per admirabilem denique ascensionem tuam, pro anima famuli tui te obsecramus vt à fouea peccatorum, quam sua sponte incidit hanc liberares, ab omni peccatorum macula emundes, & vt gloriæ tuæ tecum sit particeps dones. Qui viuus &c.

Pro infirmo amico, aut etiam pro seipso ad obtinendam bonam mortē.

COLLECTA.

Domine Iesu Christe, per tristitiam, per orationem, per agonemq; tuum sanctissimum, quem in montē Oliueti propter nos pertulisti, quando præ cordis angustia ac pauore factus est suodr tuus sicut guttæ sanguinis decurrētis in terram, tuam obsecramus clemētiam, vt hæc, omnemque præsuram & laborem tuum contra multitudinem peccatorum famuli, tui Patri tuo offeras & obtendas & ipsum in hora mortis ab omni angustia, quam suis se meruisse peccatis agnoscit, eripias. Qui viuus & regnas, &c.

SECRET A.

Hostiam nunc passionis tuæ tibi Domine Iesu Christe offerimus, charitatem tuam, omniumque passionum ac dolorum amaritudinem quas in cruce pro nobis pertulisti, maximè quando sanctissima anima tua egressa est de corpore tuo, retolentes, teque per temetipsum obsecrantes, vt hæc omnia Patri tuo pro anima famuli tui offeras & obtendas, eandemq; in exitu eius ab omnibus passionibus & pœnis, quas pro suis se meruisse peccatis agnoscit eripias. Qui viuus & regnas &c.

COMPLENDA.

Sumpta hæc Sacramenta cælestia quæsumus Domine Deus tuæ erga nos charitatis, quæ te de cælis in terram traxit, teq; in omnium pœnarum ac passionum tolerantiam, vt nos miserans rursus tibi attraheres, induxit, te admoneant, vt eandem charitatem sanguinisq; effusionem, vulnera ac pœnas tuas pro famulo tuo, Patri cælesti offeras & obtendas, & omnes pœnas & passiones, quas pro suis peccatis se meruisse agnoscit eidem amoueat. Qui viuus & regnas cum Deo Patre in vnitate Spiritus sancti Deus per omnia secula seculorum, Amen.

D. IOANNIS IVSTI LANSPERGII, Carthusiani, in Alloquiorum ad cunctas animas fideles libri secundi partem, quæ complectitur Canonice seu Institutiones Iesu Christi succinctas, velut summam omnium Christianæ perfectionis,

PRÆFATIO.

VAM sit hodie misera Ecclesie species, quanta deformatio, nemo est, qui non videat. Tacet vbiq; pietas, vitia passim dominantur: non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum. Impie viuere non iam vitium est, sed virtus. Christi Euangelium frequens quidem in ore habetur, at nusquam apparet in vita. Contabescunt

sabest ſi homines in ſceleribus ſuis, mūdus hominū iniquitate conflagrare videtur: ira omnipotentis Dei multis modis ſeſe exerit, & iā mundo ſeneſcenti interitum minatur, & tamen vix quiſquā redit ad ſanā mentem. Quid inter hæc faciant, quos pulcherrimarum ac rationalium animarum cruciant ſtamna irrecuperabilia? quibus Dei contemptus ſummè dolet, quos æelus domus Dei comedit? Certè nullum adhibere conatum pro virili ſua, vt his tantis malis aliqua ſaltem ex parte occurratur, vix eſt hominis Chriſtiani. Que nimirum cogitatio eo me adduxit, vt inſtituerim, ſi quid poſſem, opera adhibere, quo miſeris & obſcatis hominibus, ac per præceps in tartara ruentibus aliquid præſtem remedij, & ſi non multis, ſaltem vel paucis proſim. Nihil enim mihi vendico, nihil mihi ſumo: tamen quia Chriſtianus ſum, non poſſum non dolere tot animarū exitiū, tantam Eccleſiæ indiæ deficientis calamitatem ac deformitatem. Itaque ſtatui mecum duplicem viuendi Canonem, non ex meo cerebro, ſed ex ſacriſ literis, ſanctorumq; Patrum monumentis conſicere, quorum alter pertinet ad imperfectos, & qui necdum ſolido poſſint veſci cibo: Alter ad eos, qui iam ad perfectiora contendunt, aut ad ea tendere obligati ſunt. Neque ſane id vt facerem temerè me motum exiſtimo. Neque ſane id vt facerem temerè me motum exiſtimo. Vitia enim iam (vt ante dixi) excreuerunt, & propter ea tota vbique Eccleſia deformis & ſqualida videtur. Atqui non poteſt alia ratione Eccleſia à vitijs expurgari, & priſtinum recuperare decorem, niſi ſe homines conferant ad colendam pietatem. Scripſimus ergo duos viuendi Canones, quorum primus eſt ſaluti obtinenda neceſſarius, alter ad ſpirituales pertinet. Id propterea fecimus, vt & Laicis, & Religioſis, aut aliqui perfectioni deditu conſuleremus. Habent hic omnes, cuiuſcumque ſint ſtatus vel ordinis, quod ipsis conueniat. Porro qua ratione iſti ſint amplectendi Canones, & alia quedam huc pertinentia docebit Epistoſa Saluatoris, quem hic loquentem introducimus, vt maiorem habeant gratiam, & plus ponderis ac autoritatis ea que dicuntur, præſeferant. Lector boni conſulat ſtudiū noſtrum. Equidem conſido in Domino, ſi non defuerint, qui ad horum Canonum præſcriptum vitam ſuam componere, alioſq; ad idem hortari ac inducere nitantur, breui non parum bone frugis inde ad multos rediturum. Chriſtus Dominus mittat Spiritum ſuum in torpentia corda noſtra, excitetq; nos ad contemptum mundi, & ſui ardentiffimum amorem. Certè expurgandi tempus nunc eſt. Non licet amplius diſſimulare. Niſi conuerſi fuerimus, iam Deus gladium ſuum vibrauit, arcum ſuum terendit, & parauit illum, vt feriat impios & contemptores. Horrendum eſt incidere in manus Dei viuentis. O quid negligimus, quid torpemus? An verò de lana caprina agitur, & non potius de noſtrarum ſalute animarum, quas certum eſt ſemper aut in immentis gaudijs, aut atrociffima inferorum carnificina victuras? Sed nunc Chriſtum ipſum loquentem audiamus.

IESV CHRISTI SALVATORIS Mundi epistoſa, ſeu alloquium, cunctis

Chriſtifiſidelibus, hoc eſt, iſs qui vitam ſuam iuxta præſcriptum
Euangelicum inſtituere, atque ad virtutum charita-
tiſque Dei & proximi perfectionem anhelant,
deſtinatum.

Ieſus Chriſtus propter vos homo factus, cum olim mundo prædicarem, vnā ſaluandis omnibus Euangelij tradidi regulam. Huic credens nemo aberrare, nemo hanc obſeruans perire poteſt. Siquidem hæc ſola dū ſeruatur, animæ ſufficiet ſaluti. Hæc quoque ad quamuis erudit perfe-

GGGG

ctionem.

Regulæ
sanctorum
patrum &
monachorū
quo spectet.

tionem. Quare si iuxta illam viueretur, nihil monachorū opus esset regulis, nihil fraternitatibus, nihil confœderationibus ac vnionibus hominum, nihil denique canonibus quibuslibet, quandoquidem qui Euangelio (vt dixi) germanè & sincere viueret, nihil huic deesset, vel ad salutem, vel ad perfectionem. Verùm, quia Euangelio relicto, paulò pòst hominum quæ sua sunt vnusquisque meditari incipiebat, non absque meo consilio nec sine spiritu meo factum est, vt sanctorum multi varia tentarent, quibus mundi ac proprium amorem (vnde fit vt relinquatur tepescatq; & Euangelij & honoris mei zelus) eradicarent, mundoq; Euangelij ac præceptorum meorum obseruantiam restituerent. Eam obrem statuerunt regulas plerique, quibus ea potissimum prohibuerunt ac rescarunt, vnde occasio sumitur Euangelium meum transgrediendi: ea verò quæ spiritum excitant, purificant atq; confortant, iusserunt. Sciebant enim non nisi carnis castigatione & occasionum subtractione, spiritum superiorem posse fieri atque fortiozem. Hoc namq; confortato, castior, feruentior atque constantior fit in vobis amor siue deuotio præcepta mea seruandi. Hinc liquet contra Euangelium meum ne vnū quidem apicem, sed pro Euangelio sanctos homines omnia statuere voluisse. His regulis posteros eorum nouas constitutiones, complures etiam cæremonias addidisse perspicuum est: quarum transgressiones (vt fit) seuerius acerbiusq; castigari, quàm Euangelij mei, ordo est præposterus. Nam puniuntur si quis fregerit silentium, si perperam cecinerit arguitur, humiliatur si cæremoniarum quid neglexerit. At mallem ego (tameñ illa probem) Euangelio meo non inferiorem, imò vehemètiorem etiam zelum adhiberi, seuerioremq; transgredientibus censuram, puta ne impune quis iurauerit, ne detraxerit cuiquam, ne odio quemquam habuerit, nec id genus reliqua (quæ Euangelium vetat) transgressus fuerit. Siquidem pro ijs præceptis meis, quæ ne transgredereentur, Patrum regulæ olim institutæ sunt, oportebat acriorem vigilantiorēq; disciplinam vigere.

In Euangelicis huius seculi.
Esaï. 46.
Marc. 1.

Matt. 11.
1. Ioan. 2.
Galat. 5.
Coloss. 5.
Matt. 7.

Ioan. 14.

Reformatio
hominis in-
terioris quæ
requirit.

Sed quid dicam? Video quòd neque Euangelium, neque Patrum regulas seruatis hodie. Ore quidem verba mea, nudoq; sermone Euangelium iactitatis: at quâ longè sim ego à cordibus vestris inde satis est manifestum, cum neque me, neq; præcepta mea diligatis. Redite igitur nunc, licet sero, præuaricatores ad cor, penitentini, & credite Euangelio. Quicquid Euangelium docet non solum credite, verum etiam credendo amandoq; facite. Si Christiani, si mei vultis esse discipuli, me imitami- ni. *Discite à me, quàm mitis sim & humilis corde.* Quomodo ego ambulauì, ambulate. Porro si monachi, si clerici, si religiosi esse vultis, quæ spiritus sunt facite, & spiritu opera carnis mortificate. Si estis (vt dicitis) Euangelici, mandata Euangelij perficite. Quousque mihi dicetis: Domine Domine, & non facietis quæ dico: Facite quæ præcipio vobis, & non verbo tantum, sed opere ac veritate amicos vos esse ostendite. Qui enim audit verba mea, qui habet mandata mea, & facit, hic est, qui diligit me.

Proferuore igitur resuscitando, pro Euangelij mei obseruatiã renouanda, quas etiamnum amicis meis ac mihi deuotis trado regulas per breues, quarum altera imperfectioribus, atque adhuc incipientibus, altera perfectioribus, & ad amorē mei castissimum aspirantibus, sit accommodata. In quibus non cæremoniarum fascēs, nec precum multitudo, sed conscientia interiorisq; hominis reformatio atq; mentis deuotio, docetur. Nihil de colore aut similitudine vestium agitur, sed ad Euangelicæ obseruantia cultum studia multorum excitantur: Fraternitasq; vna, vbi multorum sit animus vnus, parq; propositum, vtpotè amantiū atque colentiū me,

me, conciliatur. Nemo se voto hic astringat ad horum obseruantiam necesse est (tamen si, alioquin votum bonam voluntatem vehementer ornet, roboret, locupletetq; nec si prauaricatur, se peccato obnoxium constiuet, vltra quam legis meæ transgressio ipsa alioquin reum facit.

Omnibus itaq; qui mihi seruire cupiunt, pro viribus vnus cuiusq; legē admini-
stro, atq; sic tēpero, vt nemo gratia mea adiutus hanc nequeat implere. Volo enim
saluare (quatenus ex mea pēdet beneuolētia) omnes. Idcirco dissimulo circa infir-
mos, nec calamum confringam conuulsatū, aut lignū fumigās penitus extingua.

Hac ratione mihi seruientes collecturus, in duos ordines illos cōstituo, videlicet
infirmorum, siue incipientium, & perfectorum: vtriusq; præcepta suo ordini & statui
congruentia insinuans. Canon autem sequens, ad cuius obseruationē infirmi & in-
cipientes quique adniti debent, iam olim in Euangelio meo per traditionem man-
datorum meorum est eis præscriptus, & hic breuiter ad aliqua desumptus.

*Canon, Regula, siue fraternitas, hoc est, Institutio succincta Domini
nostri Iesu Christi, ijs qui in virtutibus paruum adhuc fecē-
re profectum vtputa incipientibus potissimum,
prescripta.*

Quisquis militiæ meæ sese astringere, quisquis manus mihi suas dare vo-
luerit, si non principio omnia, maximè tamen lethalia debet cauere pec-
cata.

Tu igitur si inter seruos meos fideles cupis adnumerari, caue peccata, & peccandi
omnes occasiones rescinde ac fuge. Declina à malo, & fac bonum: In maleuolam enim
animam non introibo, nec habitabo in corpore subdito peccatis.

Nunquam vitæ tuæ aut bonis temporalibus pareas, si proximi tui animam à
peccato mortifero potueris aut eruere, aut præseruare. Plures enim facere debes a-
nimam quamcunq; pro qua in mortem tradidi ego animam meam, quam corpus
tuum aut rem temporalem: & præciosior ego tibi esse deo, pro cuius honore ze-
leris, quam vita tua corporalis. Nunquam igitur consentias peccato, siue proprio,
siue alieno, maximè lethali.

Quicquid oderis tibi fieri, alteri ne feceris. Idcirco fraudem, dolum, iniuriam-
ve nulli inferas. Quæ si tibi illata fuerint, aut pro mei amore hæc tacens tolera, aut
pro his non aliter quam iuste & iusto modo exoptula. Præcepi enim seruis meis,
quod iustum est, etiam iuste prosequantur.

Nunquam pro malo malum reddas, nunquam conuitium conuitio, nunquam
iniuriam iniuria retalies: idq; mei amore, qui cum maledicerer non maledicebam,
cum paterer non comminabar, sed tradebam me iudicanti iniuste. Tu itaque pari
modo si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit potum da illi. Diligere debes enim ini-
micum tuum, & benefacere eis qui te oderunt, vt sis filius patris tui qui in cœlis
est, qui bonis malisq; benefacit. Esto misericors, sicut & pater tuus cœlestis miseri-
cors est. Eleemosynam igitur, aut beneficium, officium, obsequium, opusve aliud
quodcunq; misericordiæ aut charitatis quotidie non minus vnum proximo
tuo debes impendere: & in hoc miserendi atque subueniendi exercitio fideliter te
exercere.

Sed & omni tempore pauperibus larga manu, dum facultas suppetit subuenire, hospitali uisitare, ministrare infirmis, peccantes corrigere, cæteratq; Christianæ pietatis officia, hoc est, misericordiz opera tam spiritualia quam corporalia studio sedulo exercere debebis, si velis vnquam misericordiam meam erga te experi-ri. Et ad hæc omnia familiam, cæterosq; tibi commissos ac subiectos, omnes denique homines pro posse tuo instigare, & vrgeri debebis. Quisquis enim siue corporaliter siue spiritualiter in alium misericors fuerit, à me misericordiam consequetur: & quicquid vni ex minimis meis fecerit, siue bonum fuerit, siue malum, hoc mihi factum existimabo. Si secundum carnem vixeris, morieris. Porro si spiritu facta carnis mortificaueris, viues. Mortifica igitur desideria tua, sensus tuos & membra tua super terram, vt non quæcunque volueris facias.

Mat. 25.
Rom. 8.

Quotidie non minus semel delectabile desideratum ve aliquid, mei causa tibi debes subtrahere, interdicens, siue negare, aded, vt si aliquid etiam aliud subtrahendum non occurrat, saltem vbi habendi, loquendi, videndi audiendi ve aliquid occasio daretur, ad quod concupiscentia te aut curiositas naturæ inclinaret, iam tibi illud mei amore, dum tamen alius fructus in illo nullus est, nega, & desiderium hoc in te, mei amore occide.

Exod. 25.
Matt. 5.
Leui. 19.

Nunquam iurabis, nisi pro veritate in iudicio per auctoritatem iudicis compul- sus: nomen meum vanè aut inutiliter non nominabis, nec vnquam mentieris.

Quotidie si iuxta tuum statum aut officium potes, missam vel lege vel audicidq; in memoriam ac honorem charitatis meæ omniumq; beneficiorum meorum, quæ hominibus exhibui, & quotidie exhibeo.

Quam si audire non potes, eadem intentione orationem dominicam, angeli- camq; lege salutationem, & in corde tuo offer meipsum Patri, simulq; omnia bona opera quæ à me, meisq; facta sunt aut fiunt, pro te & vniuersa Ecclesia.

Omnis mense ad minus semel debes sacramentaliter confiteri, & ad festa Natiuitatis ac Resurrectionis meæ, Pentecostes quoque, Assumptionis matris meæ & Omnium Sanctorum, Eucharistiæ Sacramentum suscipere. Verùm, si qualibet hebdomada ad minus semel confiteri, & quouis mense studueris sacratissimo Eucharistiæ Sacramento communicare, multo consultius feceris. Porro, si sub voto aut in monasterio viuas, vbi ex regula alia ipsa tibi sint instituta ad illa seruanda, toto conatu te accinge.

Quouis die mane adorare me debes, vnum Deum in Trinitate personarum, & te mihi commendare, orareq; vt te mundumq; vniuersum defendam à peccato. Qui aded est simplex, vt hæc capere nequeat, legat pia intentione. *Pater noster*, & *Aue Maria*.

Quamdiu ex interna meditatione ardentioriq; affectu mentalia non habes ex-ercitia meliora, quotidie in honorem passionis meæ ac vulnerum meorum, die quinque *Pater noster* totidemq; *Aue Maria*.

Porro, qualibet hebdomada ad matris meæ venerationem ter quinquaginta legas *Aue Maria*, seu (vt vocant) tria rosaria.

Quotidie in veneratione Sacramenti corporis mei, duas facito genu flexiones aut venias, siue adorationes. Vnã, quæ charitati meæ ac beneficijs meis, in incarnatione, passione, morte, atque huius sacramenti institutione mundo exhibitis, gratias agas. Altera qua honorè mihi (quantum in te est) refundere cupias pro contumelia, quàm patior ab indignè sumentibus, ac impurè hoc sacramentum tractantibus.

Duas

Duas adhuc alteras genu flexiones seu adorationes quotidie facies: Vnam videlicet pro fructu impetrando, quem moriens passione mea, sanguinis quoque ac animæ meæ emissionem obtinui, & largiri volui mundo. Or. his igitur, vt singulorum cordibus, modo eandem virtutem, eandemque efficaciam ac fructum passionis meæ infundam, quàm in cruce vt susciperēt, illis sum operatus. Alterā genu flexionem siue tui humiliationem coram me facies, in laudem ac gratiarum actionem effusionis sanguinis mei, omniumque misericordiarum mearum, quas super bonos & malos vnquam effudi: orabisque pro conuersione eorum, qui in peccatis sunt dānabilibus, & pro reformatione Ecclesiæ. Qui hæc capere nequeunt, pia intentione dicant duo *Pater noster* & duo *Aue Maria*.

Omni sexta feria, dum infirmitas, debilitas, labor, egestas, peregrinatio, ætas, a hæc rationabilis occasio non impedit, ieiunare debes: Aut si maluieris, bis potes temperatè refici, sed pro cœna coctio cibo non vti, vt vel tantillo meæ mortis plangas amaritudinem.

Euangelij mei mandata, Ecclesiæque meæ præcepta discas sedulo, atque vbi didiceris, nullius rei amore transgrediaris.

Non minus semel quotidie debes teipsum intro conuertere, proprias cogitationes, verba, opera, affectus, passionem, negligentias discutere, mihi de bonis tum corporalibus tum spiritualibus gratias agere: de male actis dolere, veniam humiliter exposcere, corrigendique vitam tuam propositum reformare, & ad hoc, quandoquidem *sine me nihil potestis facere*, meam gratiam operumque petere, ipsa quoque vitia tua notare, opportuno tempore coram cōfessori tuo de ijs te ex animi dolore accusaturus. Per hoc namque ad vitia tua cognoscenda & in hoc seculo emendanda facile peruenies, quæ alioqui, non nisi in futuro eras seculo cognosciturus, & per rigorem iustitiæ luiturus.

Mortem quoque tuam & quatuor nouissima subinde ante mentis tuæ oculos constitue, & ad rationem mihi reddendam de cunctis operibus, verbis, cogitationibus & omissionibus tuis post hanc vitam te præparare studiosè non negligas: vt quacunque hora te ex hoc seculo euocaturus aduenero, te paratum reperiam.

*Exercitium quod hic subnectimus miræ virtutis & efficaciæ est ad impetrandū. Vulgo iter Crucis appellatū. Quod si humili feruentique affectu, attentè, tractim, ac deuotè Deo pro quavis necessitate vel causa offeratur, exauditionis gratia (quatenus animarum saluti congruit) minime fraudabitur, vt frequens experientia etiam in magnis periculis probauit. Quodque per plures simul adunatos Dei ministros, aut etiam per quemlibet seorsim exerceri potest. Ad singulos autem articulos sequentes leges deuotè & attentè quinque *Pater noster* &*

*quinque *Aue Maria*, quæ constituunt simul LX.*

*Pater noster & *Aue Maria*.*

Exercitium seu iter sancte Crucis.

Prinipio leges d anima deuota, quinq; *Pater noster*, & quinque *Aue Maria* ambulando, ad honorem illius amoris, que ego Dominus Iesus Deus tuus à cena egressus sum cum discipulis meis ad hortum, vbi traditor me quæsiturus erat. Quem amorem meditando, simul etiam recordaberis suauissimi sermonis (quem ego eadem hora loquutus sum ad discipulos meos) igniferæ dilectionis plenissimi: rogando me Dominum per eundem meum infinitum amorem, vt miserar tui & causæ pro qua postulas.

Secundo, orabis similiter quinq; orationes dominicas, & tota se salutationes Angelicas humiliter positus nudis genibus (si commodè potueris) sicut ego Dominus in horto orauī vsque ad sanguineum sudorem.

Tertio, ambulando orabis dictas Dominicas orationes & Angelicas salutationes sicut ego Dominus tuus Iesus Christus meis hostibus spontè obuiam iui, quibus etiam solo verbo prostratis potestatem permisi me capiendi, ligandi, trahendi, prosternendi, cædendi, illudendi, & de iudice ad iudicem ducendi, & quicquid poenarum volebant inferendi tota nocte & mane sequenti.

Quarto, manibus cruciformiter pectori applicatis, sicut ego Dominus tuus Iesus Christus steti columnæ alligatus, & flagellis toto corpore laniatus, easdem orationes & prædictas salutationes Angelicas orabis.

Quinto, prædicta orabis sedendo, ad honorem meum, quod spinis scilicet fui coronatus, consputus & percussus sedebam: & deinde sic populo ostensus & condemnatus fui.

Sexto, prædicta orabis ambulando curuato dorso ad honorem meum, qui graui Cruce oneratus iui, portans omnium vestrum iniquitates: cum qua viribus exhaustis occurrente matre mea moestissima in terram corruī.

Septimo, prædicta orabis ambulando implexis manibus, ad honorem pijsimæ virginis matris meæ, quæ me filium suum Crucis baiulum dolens sequebatur, & tandem in meo occurſu deficiens corruit in via.

Octauo, prædicta orabis cruciformiter expansis brachijs collocando te super dorsum tuum, & honorem dirisimæ, præcipitationis meæ super crucem, meæq; extensionis & affixionis.

Nono, prædicta orabis stando extensis in altum brachijs, quemadmodū ego Dominus in Cruce steti pendulus, laniatus, & vndique derelictus.

Decimo, prædicta orabis, stando implicatis manibus sub cruce cum sancta Maria matre mea summo dolore transuerberata.

Vndecimo, prædicta orabis, iacendo supinus in terra, ad honorem meæ mortis, & quod in sinu meæ matris depositus, & in sepulchro fui collocatus.

Duodecimo, eadem orabis, stando ad honore gaudij mei & matris meæ beatæ Mariæ, quod recepi in festo Paschæ & gloriosa resurrectione mea. Rogabis hoc loco beatissimam virginem Mariam matrem meam semper venerandam, vt suis sanctissimis meritis & precibus tibi impetrare dignetur consolationem exauditionis in hæ petitione tua, pro gloria & voluntate mea & animarum salute, concludendo exercitiū cum *Salve Regina*, & Hymno, *Veni creator Spiritus*, & Collecta de Spiritu sancto.

Canon, regula, siue fraternitas, hoc est, Institutio succinctia alter a ijs qui spiritu seruentiore ad perfectionem virtutum Christi formium anhelant potissimum præscripta.

In secundo ordine ij sunt, qui ea quae retro sunt obliti, in anteriora semper se extendunt: qui videlicet ad perfectionem anhelantes, necum vnum fieri percipiunt, haec erit Regula XIX.

Quisquis itaq; toto corde mihi seruire, mihiq; totus placere desideras, nullū debes peccatum ex certa sciētia aut animo deliberato, quamlibet leue aut veniale admittere, idq; oratione humilima ac deuotissima à me flagitare, vt te custodiā, praeferuētiq; ab omni peccato. Esto igitur sanctus, quoniā & ego sanctus sum. Esto perfectus, sicut & ego perfectus sum. Esto, inquam, sanctus coram me, qui cū etiam fueris, ex me, non ex te es: idēd nihil tibi videaris quam peccator, damnationi aeternae, nisi mea beneuolentissima semperq; paratissima adesset misericordia, obnoxius.

In vocatione qua vocatus es ambula, & secundum statum ac regulam vocationis tuae viue.

Quicquid scriptura sancta mea iubet, quicquid ore tuo mihi promissisti, diligenter obserua & exequere.

Itaque tuum erit non solum mandata, sed & beneplacita atq; consilia mea scrutari, & cum desiderio eadem implere.

Abstractam vitam ab occupationibus otiosis, ab hominum familiaritate & colloquijs, age.

Silētio, solitudini & orationi vacabis, quantum statui tuo potest congruere. Seruum Dei, dicit Apostolus meus, non decet litigare.

Noli igitur verbis contendere. Ab omni etiam verbo otioso, maximē autem carnali aut detractorio, abstinē. Nunquam etiam de absentibus nisi bona debes loqui, & audire. Et quāuis bona interdum possēt intentione fieri, vt de absente mali aliquid dicatur, tamen nisi id certissimē constet, non consēcias audire aut loqui malum de alio. Vbi si excefferis, non debes inultum illud transire, sed tibi ipsi poenitentiam, atq; pro delicto poenam iniungere, idq; tempore opportuno sacerdoti confiteri, & emendationem proponere.

Sobrietatem obserua cibi & potus, omniumq; creaturarum tibi vsu tempora, vt mei amore pauper spiritu, nihil in mundo diligens, sed tanquam peregrinus & viator omnia mundo ac libero corde transeunter aspiciens.

Ad humilitatem, ad mititatem, benignitatem, pietatemq; erga proximum te assuefacito, me contemplan in omni homine, & mihi facere cupiens quicquid cuiusque feceris homini. Nam reuera ego recipio tanquam mihi factum, quicquid proximo tuo feceris.

Neminem debes iudicare, nec de conscientijs rebusve quibuscunq; alienis discutendis iudicandisve te intromittere, nisi à me constitutus fueris iudex, quare ex officio habeas iudicare. Si tamen videris aliquem peccare, & admonitionis tuae speras fructum, vel saltem non grauius peccatum times ex correptione tua securum, potes eum qui peccat humaniter admonere, benigneq; rogare, vt memor suae salutis, sese corrigat. Si tamē se defenderit, aut pro se pertinaciter certauerit (nisi tu paulatim ad magis salutaria speres illum redire) noli disputare, noli inaniter tuā sententiam propugnare, sed humiliter cede absque ira, tranquillius & mansuetus.

Pari modo si tu etiam innocens correptus fueris, potes si vis, humiliter ac benigne rationem reddere: melius autem facies (nisi scandalum inde natum fuerit) si humiliter veniam petas, & absque excusatione vlla emendationem (quoad

licuerit per beneplacitum meum)promittas , simulq; pro charitatis officio ei qui te commonefecit, gratias agas.

Monui olim, vt si quis post me velit venire, abneget semetipsum. In abnegatione enim suis ipsius tota perfectio hominis consistit, quemadmodum in amore sui hominis agitur ruina. Semper igitur vbicunq; potes abnegationi tuæ infistes, & vt in te mortificetur voluntas propria, maximo opere studebis.

Omnia tua ordinabis vt ex consilio iudicioq; alicuius boni viri ac timentis Deū (si Prælatum non habes) facias ea vel omittas. Nihil iudicio tuo credes. Nihil ex proprio arbitrio facias, præsertim in ambiguis, vbi esse periculum possit. Atque ided nihil pro te tu procurabis (nisi quæ constat esse mihi accepta) te ipsum quæres, sed multorum potius vtilitatem meiq; honorem, semper ante ferendo respicies, te verò committes prouidentia meæ. Ego curam tui habebo. Ego pro te sollicitudinē agam: tu verò in hoc solo satagas ne honori, ac beneplacito meo, quippiam derogetur.

Cæterum, vt per tui abnegationem magis tua mihi placeant opera, si in religione non visis monastica, potes hanc suscipiendo regulam, obedientiam in manus promittere sacerdotis, aut alterius boni viri me timentis. Nec mouere debet te huius temporum infelicitas, hominumq; impietas, vota, promissionesq; salutares calūniantium: sed magis credere debes & inniti misericordia meæ, vt si tibi dederō infinctum beneuolendi aut promittendi, dabo & virtutem adimplendi. Neutrum enim abs te est, sed ex me vtrunq; & bene velle & bene agere, salutaria & promittere & adimplere.

Secretum elige, cupiens nesciri: & consilia tua non omnibus, sed vni tantum pādas, quem habes directorem conscientia tuæ.

Studeas non velle hominibus placere, nec laudari aut nominari, aut tibi aliquid, vnde sequitur opinio, laus, siue admiratio ascribi: quandoquidem quibuscunq; laus debetur, omnia mea solius sunt.

Verū ad hoc conare potius, vt in simplicitate ac puritate cordis, de te vilius quā de cæteris sentias, & ab alijs ita de te sentiri velis. Aded vt siue laude, siue contemptu vituperioq; dignum quid gesseris, excluso tamen solo peccato, non aliter mouearis, nec aliter intus forisq; te exhibeas, atqui exhiberes, si quispiam id fecisset alius.

Proinde nihil omnino de te exultes, nihil glorieris, nihil tibi ex donis meis vendices aut vsurpes, nihil ex bonis operibus, licet in te aut per te etiam factis, tibi plus tribuas, quam securi aut instrumento, quod à se quidem nihil est & nihil per se facit, sed per illud si quid fit, ex voluntate est artificis in eo operantis: qui artifex per aliud si vellet instrumentum posset operari.

Siquidem & hoc ipsum quod est esse instrumentum, aut in se habere, quo in se possit fieri aliquid, non à se habet instrumentum, nec aliunde quam ab artifice, à quo factum est, vt in eo nonnihil possit operari: sine magistro, aut artifice operante, inane iacet & inutile.

Hoc modo qui filius esse cupit meus, imitatorq; humilitatis meæ, & quisquis hanc regulā susceperit, sentire debet de semetipso, atq; seipsum in sua miseria, in suis defectibus in suisq; peccatis & infirmitatibus considerare. Porrò alios homines, secundum quod gratia & virtutibus à me sunt ornati, debet inspicere, vt se omnibus semper iudicet inferiorem. De omnibus verò virtutibus, operationibus, ac donis meis quæ in illo ego operor, nihil sibi ascribat, nihil sibi arroget, sed quasi in
alio

alio facta existimet, mihiq; omnem laudem & gloriam purè (nihil sibi inde attrahens) refundat.

Obseruare debes, huius regulæ qui cupis esse alumnus, tequetipsum, atq; in omni re diligenter scrutari, ne aliud quæras, aliud intendas præter me, hoc est, præterquã gloriam meam, & beneplacitum meum.

Proinde vbicūque teipsum inueneris, puta, propriam quæsitonem aut priuatũ amorem, ibi teipsum debes relinquere, vel etiam totum illud, quo me purè non intendebas, (si alioqui nihil obstiterit) intermittere.

Nemini debes, quærlari de ijs quæ pateris, nisi consilij gratia. Ex manu etenim mea cuncta debes accipere, & in me omnia referre.

Idcirco vndecunq; ingruerit tempestas, quocunq; modo aduersitas aduenerit, animam habes paratum, mihi & omnibus creaturis ad sustinendum subiectum.

Cæterum, contra motus insurgentes vim tibi facias, ac teipsum studeas relinquere, nec contra homines mouearis, pugnes, disputes aut resistas.

Noli præterea patiendi effugium quætere, nec te excusare, sed tacens elige omnia in pacè, in tranquillitate, in æquanimitate & silentio cordis recipere, & quamdiu mihi placet portare.

In aduersitate etiam constitutus, noli ex deliberato proposito, id est, ex intentione obtinendi, & propter te, id est, vt leuius habeas, consolationem vllam quætere: sed mihi omnia committe, & vniuersorum à me & exitum & finem præstolare.

In quauis hebdomada sacerdoti quidem non minus semel sacramentaliter, mihi vero quotidie in oratione & id sæpius, debes cum gemitu cordis per tui humilena accusationem confiteri, & teipsum offerre mihi in gloriam ac beneplacitum meũ.

In omni mense non minus semel Eucharistiæ Sacramentum, si non potes in hebdomada etiam quauis semel aut bis, suscipere, te conuenit.

Genus flexiones quas in regula priori monui circa venerabile Sacramentum meum, & circa memoriam mortis meæ, noli intermittere.

Si horum aliquid prædictorum fueris transgressus, non propterea nouæ culpæ obnoxius ex huius regulæ assumptione fies, nec plus delinques, quam alius qui extra hanc fraternitatem & regulam deliquerit, pro qualibet tamen transgressione tibi ipse in inconstantia victus, à bono proposito totus tandem desinas, poenitentia seu penam vnius *Aue Maria*, aut grauiorem, impones.

Omnis etiam die sero nihilo minus tria dices *Aue Maria* coram matre mea pijsima. Vnum pro negligentijs commissis per ignorantiam, quorum non meministi. Alterum, rogando me per illius intercessionem pro emendatione, perseverantia atque mea gratia. Tertium, vt mei cultus in hac regula aut alio quocumque modo mihi placuerit indies dilatetur, augeatur & crescat.

Exercitia spiritus assume deuotioni, statui ac naturæ tuæ congrua, quibus tempus vtiliter expendas, teq; erigas, proficiens quotidie & ad meliora te impellens.

Hanc fraternitatem, seu regulam quisquis assumere voluerit, & se iuxta istam exercere, ante passionis meæ imaginem, si solus est aut secretus esse maluerit, genua flectat, scq; à me in discipulum recipi, & gratia mea perfundi, confortari quoque & confirmari bonam in se voluntatem oret, qua statuet constanter atque indeclinabiliter iuxta harum regularum aliquam viuere. Alios quoque doceat, & mihi animas lucretur & adducat.

At verò si in monasterio oppido ve huius propositi plures fuerint, possent seipfos

H h h h in are

in me cohortari & fraternitatem, non ab alijs diuisam, sed charitate inter se propositi similitudine adunatam, habere: nec paucissimi omnes, puta de quibus non speratur constantia spiritus, aut deuotionis perseverantia, in illam recipere, ne horum leuitas atque instabilitas, qui ad propositi suscepti perfectionem non contendent, aliorum etiam propositum labefactent, atque perire faciant.

Missæ pro mundi peccatorumque reconciliatione à nostro D. Ioanne Iusto Lanspergio Carthusiano ordinata.

INTROITVS.

Misereris omnium Domine, & nihil odisti eorum quæ fecisti, dissimulans peccata hominum propter pœnitentiam, & parcens illis: quia tu es Dominus Deus noster.

Psalmus.

Miserere mei Deus miserere mei, quoniam in te confidit anima mea.
Gloria patri &c.

ORATIO.

Populum tuum quæsumus Domine tuæ visitationis illustratione purifica, & vt ardentissime tibi semper vniatur amore ab omni peccato præserua per Dominum nostrum &c.

Lectio epistolæ beati Pauli Apostoli, Ad Colossenses.

Fratres, Induite vos sicut electi Dei, sancti & dilecti, viscera misericordia: Benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam, supportantes inuicem, & donantes vobismetipsis: si quis aduersus aliquem habet querelam. Sicut & Dominus donauit vobis, ita & vos. Super omnia autem hæc charitatem habentes: quod est vinculum perfectionis. Et pax Christi exultet in cordibus vestris: in qua & vocati estis in vno corpore: & grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter in omni sapientia, docentes, & commones vobismetipsos in Psalmis & Hymnis & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Domino. Omne quodcumque, facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi facite, gratias agentes Deo & Patri, Per Iesum Christum Dominum nostrum.

RESPONSORIUM.

Propitius esto Domine peccatis nostris, ne quando dicant gentes vbi est Deus eorum.

VERSVS.

Adiuua nos Deus salutaris noster, & propter honorem nominis tui Domine libera nos.

ALLE-

ALLELVIA.

Latus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.

Tractus in septuagesima.

Domine non secundum peccata nostra facias nobis, neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

VERSUS.

Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiae tuae: quia pauperes facti sumus nimis.

VERSUS.

Adiuua nos Deus salutaris noster, & propter gloriam nominis tui Domine libera nos, & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

SECUNDVM MATTHAEVM.

In illo tempore, Respondens Iesus, dixit: Confiteor tibi Pater Domine caeli & terra, quia abscondisti haec a sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Ita Pater, quoniam sic placitum fuit ante te. Omnia mihi tradita sunt à Patre meo. Et nemo nouit Filium, nisi Pater: neque Patrem quis nouit, nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare. Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Tollite iugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & inuenietis requiem animabus vestris. Iugum enim meum suauis est, & onus meum leue.

SECRETA.

Hostiam quam tu nobis instituisti Domine Iesu Christe propitius respice, & vniuerso populo tuo (vt mortificatis vitijs in nouitate vitae ambulet) gratiam & dona sancti Spiritus tui potenter infunde. Qui uiuis & regnas cum Deo Patre in unitate eiusdem Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum, Amen.

COMMUNIO.

Tu exurgens Domine misereberis Sion, quia venit tempus miserendi eius.

COMPLENDA.

HAEC sacra communio quaesumus Domine plebi tuae impetret misericordiam, vt inter aduersa omnia tam fortis quam patiens, & charitatis igne semper ardeat, & in beneplacitorum tuorum perpetua obseruatione inseparabiliter sibi inhaereat. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, Qui tecum uiuit & regnat in unitate Spiritus sancti, per omnia secula seculorum, Amen.

Hbbb 2 Pro

Pro Afflictis & contristatis, aut pro seipso.

COLLECTA.

Domine Iesu Christe, qui tuo nos exemplo esse iussisti humiles, mites & misericordes, respice quæsumus huius famuli (aut famulæ, aut famulorum tuorum, nostrum aut meum) omniumque afflictorum gemitum, & in gaudium eorum, (vel nostrum) luctum conuerte, vt illuminati gratia tua discant (vel discamus) & timere in prosperis, & exultare in aduersis. Qui viuus &c.

SECRETA.

HAC oblatione quæsumus Domine, quam in omnium laborum, tristitiarum, passionum, dolorumque tuorum memoriam offerimus, humiliter tibi supplicamus, vt huius famuli tui (nostram vel meam) omniumque afflictorum tristitiam consoleris, quo in te solo perpetuo gaudeant, (vel gaudeamus) & tui amore tristissima que que toto corde subire concupiscant. Qui viuus &c.

COMPLENDA.

Huius Sacramenti cœlestis Domine perceptio hunc famulum tuum, omnesque in vniuerso mundo afflictos consoletur, vt ab omni tristitia erepti exultent in tua misericordia, & in omni beneplacito tuo confirmentur. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum &c.

Libri II. Alloquiorum finis.

*METHODVS AD VERAM CHRISTIANAMQUE PERTINGEN-
di Theosophiam: & quam quæsumus ab eiusdem adeptione præpediant.*

Prefatio Authoris.

Homo rationis ac beatitudinis capax, ad Deum cognoscendum, amandum, & eo fruendum conditus, multis impeditur modis ab illo hoste antiquo, reteratore improbissimo, tartarico demone, ne in Dei cognitione ac amore proficiat; multa enim suggerit, partim euidenter mala, partim virtutis quandam speciem præ se ferentia, quibus plerisque omnes aut penitus auerit à virtutum profectu (quibus solis pertingitur ad Deum) aut certè remoratur.

Curiositas
sciendi ad
salutem nõ
necessaria.

Inter hæc est non minimum impedimentum, libido & curiositas, omnia (etiam infrugifera ac superuacanea) cognoscendi, aut illis (quæ non nihil possint habere commodi ac bonæ frugis) nimis diu immorandi. Ita videmus perplures ætatem omnem deterere in perdiscendis artibus liberalibus, in inuestigandis

curio.